

Какво да променим в себе си, за да бъдем по-добри родители

(част I)

“Основната цел на възпитателя е да запази смелостта на всички деца, а ако някое вече я е загубило: да му я върне.” Алфред Адлер

Начинът, по който общуваме с детето, е от съществено значение за изграждането на неговата личност. Можем ли обаче да общуваме с детето си и знаем ли как да намерим най-правилния път към него? „Навиците, придобити в детството не просто имат значение, те са в основата на всичко.” – Аристотел. Знанието за това как да отглеждаме дете идва обикновено от нашето обкръжение и среда и от начина, по който самите ние сме били отгледани. Всички родители възпитават децата си според своите умения и разбирания за живота. Рядко се замислят защо в определени ситуации постъпват така, а не иначе. Но в живота на всеки родител съществуват моменти, когато поведението на любимото дете отива в задънена улица. А може би самите възрастни, използвайки радикални методи на възпитание, правят неща, заради които после се срамуват. Не сте сами в грешките си, всички родители от време на време грешат.

Развитието на детето и благополучието му пряко зависят от родителите му, от характеристиките им, отношението им към детето, личностните им особености. Всички се стремим да бъдем добри родители, но постигаме това по различен начин. Всеки родител “оформя” детето си според себе си, “крои” го според амбициите и светоусещането си. В отношенията си с детето родителят неслучайно компенсира много свои преживявания (тревожност, страх от самотата, скрити комплекси и т.н.). Много често родителите неосъзнато проектират (пренасят) проблемите си върху детето. Обвиняват детето за собствените си неуспехи, за това, което е присъщо на тях самите, т.е. виждат недостатъците на детето, но не осъзнават, че то ги е “научило” именно от тях, възрастните. Например, майката казва, че дъщеря ѝ е неспокойна, необщителна, често е в конфликт с връстниците си, а в действителност самата майка общува със стеснен кръг хора, придирчива е към близките си, рязка е с мъжа си.

От това какво възпитание ще дадем на децата си, силно зависи тяхното бъдеще. Възпитанието не е само това, което казваме, а и това, което показваме. „Показването“ има по-голяма тежест от „казването“. Ако се караме на детето си пред чужди хора и смазваме самочувствието му, най-доброто, което то може да направи, е да ни отвърне, ако е силен характер или в момента, в който се почувства достатъчно силно. В повечето случаи детето се свива и расте без самочувствие. Ако го обиждаме – то ще ни отвърне. Не непременно със същите думи, но с поведението си. Ако не се опитваме да го разберем – то ще отвърне. Ако е расло с усещането, че ни пречи, ще си тръгне от нас по най-бързия начин, в първия удобен момент, а може да започне да бяга от къщи. Това се случва тогава, когато нещата отдавна са излезли извън контрол и нищо не е в състояние да ги върне на мястото им. Дори ако детето реши да се върне у дома - дали отношенията дете/родител ще са такива, каквито ни се иска да бъдат? По-скоро не. То ще присъства физически, но не и психически.

Какъв е крайният резултат от отглеждането на децата без влагане на мисъл? Простичък: нещастни младежи с ниско самочувствие, които се превръщат в нервни, агресивни, вечно недоволни и вечно мрънкащи възрастни, на които все някой друг им е виновен, че нещо не им е наред.

Родителите са най-значимият пример за детето. Родителите са най-силно влияещият образец за подражание, който децата могат да имат. Родители, които са мили в отношенията помежду си, показват уважение и респект, честност, приятелство и щедрост към децата си, ги окуражават да се държат по същия начин. Децата са особено наблюдателни към тези, които обичат. Те виждат в тях образа, към който трябва да се стремят, правят им впечатление техните жестове, движения, навици и несприлюдено и бързо им подражават. Известно е, че за всяко дете това, което правят мама и татко, е винаги най-доброто. В това се крие и най-голямата мощ на възпитателните въздействия на родителите.

За допълнителни въпроси и дискусии във връзка с публикуваните материали от

„Съветите на училищните психолози“

се свържете с нас чрез мобилните ни телефони или онлайн.